

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 762/2026
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна болница Ниш, чији је законски заступник Војно правобранилаштво-Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2965/2025 од 14.01.2026. године, у седници одржаној 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2965/2025 од 14.01.2026. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2965/2025 од 14.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2965/2025 од 14.01.2026. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 487/25 од 22.09.2025. године, којом је обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћене накнаде за време школовања, за период од 20.10.2003. године до 04.11.2005. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом са датумима доспелости, све ближе наведено у ставу првом изреке првостепене пресуде, док је одбијен као неоснован захтев за исплату законске затезне камате на досуђене појединачне месечне износе за период од 05-ог у месецу за претходни месец до 06.05.2025. године, и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкова парничног поступка у износу од 62.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене накнаде трошкова за време школовања за тражени период. Побийана одлука којом је тужбени захтев усвојен донета је применом правила о терету доказивања и применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, одредби Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Југославије, цитираних у нижестепеним одлукама. Ово из разлога јер на основу утврђеног чињеничног стања произлази да је тужиоцу коначним и правноснажним решењем у управном поступку признато право на накнаду трошкова за време школовања у спорном периоду, као и да тужена до закључења главне расправе није пружила доказе да је извршена исплата по наведеном решењу будући да је поднесак од 30.09.2025. године, достављен након 22.09.2025. године, када је закључена главна расправа.

Имајући у виду природу спора, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и дате разлоге за своју одлуку, по оцени овог суда, нижестепене пресуде су донете уз правилну примену материјалног права, и у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања и околности сваког случаја. Стога по оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене, и из тих разлога, донета је одлука као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

У парницама из радних односа, према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се у таквим парницама тужбени захтев односи на потраживање у новцу, као што је реч у овом случају, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако

вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 07.05.2025. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 197.475,63 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ се ради о имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**